מן הלב וואָס נכנסים אל הלב[6] ופועלים פעולתם, ועאכו"כ דורך דעם וואָס ער באַווייזט אַ דוגמא חי' פון זיין אייגענע עבודה. ביז אַז ער מאַכט אַז אויך די שומעים ווערן מדברים — „הגורל הי' מדבר".

(משיחות ש"פ פינחס, מבה"ח מנחם־אב, כ"ד תמוז תנש"א)

---

6) **ספר הישר לר"ת סי"ג. הובא בשל"ה סט, א.**

●

לפי כל סימני הגאולה נמצאים אנו ממש בסמיכות לגאולה, וכמו שהודיע, פירסם והכריז כ"ק מו"ח אדמו"ר, שכבר סיימו את כל העבודה, כולל גם "צחצוח הכפתורים"[1], וסיימו גם את "עמדו הכן כולכם"[2], זאת אומרת שכבר "הכל מוכן לסעודה"[3], וכבר מוכנים לגשת לשולחן, ולאכול את סעודת לויתן ושור הבר, כיון ש"הנה זה (משיח) בא"[4], תיכף ומיד ממש!

* * *

ובאותיות פשוטות: בעמדנו קרוב ממש לפני הגאולה – צריך כל יהודי להתרגל לגאולה ולהעמיד את עצמו במצב ורגש של גאולה, על ידי שיהפוך את יומו הפרטי ל"יום גאולה (פרטית)", ואת מקומו הפרטי – ל"ארץ ישראל", ע"י זה שעושה העבודה שלו ברגע זה ובמקום זה בתכלית השלימות, במחשבה דיבור ומעשה.

וכתוצאה משלימות העבודה הפרטית (במחשבה דיבור ומעשה) – הרי זה צריך להתבטא גם בדיבורו, ע"ד "הגורל הי' מדבר", דמכיון שהוא חדור בפנימיות בההוראה והעבודה ד"עשה כאן ארץ ישראל"[5], מתוך חיות פנימית – הרי מדבר הוא אודות זה מתוך חיות גם לאחרים, ומפרסם את ההוראה ד"עשה כאן ארץ ישראל" בין בני ביתו, בין הקרובים אליו, ועאכו"כ בין תלמידיו, עד שמדבר אודות זה עם כל מי שיכול להגיע אליו, וכיון שדיבורו בזה בא מפנימיותו, הרי הם דברים היוצאים מן הלב ונכנסים אל הלב[6] ופועלים פעולתם, ועאכו"כ ע"י זה שמראה דוגמא חי' מעבודת עצמו, עד שפועל שגם השומעים נעשים מדברים – "הגורל הי' מדבר".

For this and other books on Moshiach & Geulah,
go to: http://www.torah4blind.org

יוצא לאור לפרשת פינחס ה'תשע"א

(מספר 18)

ספרי' — אוצר החסידים — ליובאוויטש

בשורת הגאולה

●

מאת

כבוד קדושת

אדמו"ר מנחם מענדל שליט"א

שניאורסאהן

מליובאוויטש

מלוקט מספרי השיחות תש"נ־תשנ"ב

יוצא לאור על ידי מערכת

„אוצר החסידים"

770 איסטערן פארקוויי ברוקלין, נ.י.

שנת חמשת אלפים שבע מאות חמשים ושלש לבריאה

הי' תהא שנת נפלאות גדולות

השער להוצאה הראשונה

מפתח ותוכן

תנש"א

לא. 3

כבר סיימו הכל, כולל גם "צחצוח הכפתורים", וסיימו גם ה"עמדו הכן כולכם", "הכל מוכן לסעודה", מען האלט שוין ממש בא דער גאולה, "הנה זה (משיח) בא" תיכף ומיד ממש; כאו"א צריך להרגיל את עצמו להגאולה ולהעמיד עצמו במצב ורגש של גאולה, ע"י העבודה של "מאך דא ארץ ישראל" - שלימות העבודה במחשבה דיבור ומעשה

(ש"פ פינחס, כ"ד תמוז מבה"ח מנחם־אב)

לעילוי נשמת
החייל ב"צבאות השם" **שכנא** ע"ה
בן ר' **שלמה אלי'** שיחי'
נפטר בדמי ימיו, כ"א מנ"א היתשנ"ט
ת. נ. צ. ב. ה.
ולזכות אחיו ואחיותיו שיחיו
ולזכות הוריו
הרה"ת ר' **שלמה אלי'** וזוגתו מרת **שרה** שיחיו
מארקאוויטש
לאריכות ימים ושנים טובות עד ביאת גואל צדק
ומתוך בריאות הנכונה, ולשנת ברכה והצלחה בגו"ר
*
נדפס ע"י ידידיהם
הרה"ת ר' **יוסף יצחק הלוי** וזוגתו מרת **גיטל רחל** שיחיו
שגלוב

Reprinted with permission by:
Moshiach Awareness Center,
a Project of:
Enlightenment For The Blind, Inc.
602 North Orange Drive.
Los Angeles, CA 90036
Tel.: (323) 934-7095 * Fax: (323) 934-7092

http://www.torah4blind.org
e-mail: yys@torah4blind.org

Rabbi Yosef Y. Shagalov,
Executive Director

Printed in the U.S.A.

לא.

לויט אַלע סימני הגאולה האַלט מען שוין ממש באַ דער גאולה, ווי כ"ק מו"ח אדמו"ר האָט מודיע, מפרסם און מכריז געווען, אַז מ'האָט שוין אַלץ פאַרענדיקט, כולל אויך „צופּוצן די קנעפּ"[1], און אויך פאַרענדיקט דעם „עמדו הכן כולכם"[2], דאָס הייסט אַז ס'איז שוין „הכל מוכן לסעודה"[3], און מ'איז שוין גרייט צוגיין צום טיש, און עסן סעודת לויתן ושור הבר, וואָרום „הנה זה (משיח) בא"[4], תיכף ומיד ממש!

* * *

ובאותיות פשוטות: שטייענדיק קרוב גלייך פאַר דער גאולה — דאַרף יעדער איד זיך איינגעוואוינען צו דער גאולה און זיך אַריינשטעלן אין אַ מצב ורגש של גאולה, דורך מאַכן זיין פרטיות'דיקן טאָג אַ „גאולה (פרטית) טאָג", און מאַכן זיין מקום פרטי — „ארץ ישראל", דורך דעם וואָס ער טוט די עבודה שלו ברגע זה ובמקום זה בתכלית השלימות, במחשבה דיבור ומעשה.

און אַלס אַ תוצאה פון די אייגענע שלימות העבודה (במחשבה דיבור ומעשה) — דאַרף זיך דאָס אויך אַרויסזאָגען אין זיין דיבור, ע"ד ווי „הגורל הי' מדבר", אַז וויבאַלד ער איז דורכגענומען בפנימיות מיט דער הוראה ועבודה פון „מאַך דאָ ארץ ישראל"[5], מיט אַן אינערלעכע לעבעדיקייט — רעדט ער וועגן דעם מיט חיות אויך צו אַנדערע, און איז מפרסם די הוראה פון „מאַך דאָ ארץ ישראל" באַ בני ביתו, באַ די קרובים אליו, ועאכו"כ באַ זיינע תלמידים, ביז אַז ער רעדט וועגן דעם מיט די אַלע צו וועמען ער קען דערגרייכן, און וויבאַלד אַז דאָס קומט פון זיין פנימיות, רעדט ער דברים היוצאים

1) ראה שיחת שמח"ת תרפ"ט.
2) ראה אגרות קודש אדמו"ר מהוריי"צ ח"ד ע' רעט. וראה „היום יום" טו טבת.
3) ל' המשנה — אבות פ"ג מט"ז.
4) שה"ש ב, ח. ובשהש"ר עה"פ.
5) ראה אגרות קודש אדמו"ר מהוריי"צ ח"א ע' תפה ואילך.